

K E N D E L S E

(Visse oplysninger i kendelsen er på klagerens begæring ikke offentliggjort)

Tunstall A/S
(advokat Asser Rung-Hansen, New Zealand)

mod

Herlev Kommune
(advokat Andreas Christensen, Hellerup)

Den 6. februar 2017 afsagde klagenævnet kendelse vedrørende påstand 4a, 5 og 6. Klagenævnet tog ikke stilling til påstand 1 – 3, 4b og 7. Tunstall A/S (herefter Tunstall), der havde taget forbehold om at nedlægge påstand om erstatning, nedlagde den 24. februar 2017 påstand om erstatning. Spørgsmålet om erstatning har været behandlet på skriftligt grundlag.

Tunstall har desuden anmodet om genoptagelse af påstand 3 og 7. Da en genoptagelse af påstand 3 ikke vil ændre på klagenævnets behandling af spørgsmålet om erstatning, tages begæringen om genoptagelse af denne påstand ikke til følge. Klagenævnet har ved kendelsen af 6. februar 2017, hvorved tildelingsbeslutningen blev annulleret, i overensstemmelse med lov om Klagenævnet for udbud § 10, stk. 2, ikke taget stilling til påstand 7. Klagenævnet tager derfor ikke anmodningen om genoptagelse til følge.

Tunstall har nedlagt følgende påstande:

Påstand 8

Herlev Kommune tilpligtes til Tunstall at betale 615.666,50 kr. med tillæg af procesrente, der for så vidt angår 359.985,60 kr. forrentes fra den 24. februar 2017 til betaling sker, og for så vidt de resterende 255.680,90 kr. forrentes fra den 27. marts 2017 til betaling sker.

Påstand 9 (subsidiær i forhold til påstand 8)

Herlev Kommune tilpligtes til Tunstall at betale 59.500 kr. med tillæg af procesrente fra den 24. februar 2017.

Herlev Kommune har nedlagt påstand om frifindelse.

Tunstall har opgjort sit krav i påstand 8 om *positiv opfyldelsesinteresse* således:

	<u>Tunstalls pris</u>	<u>Tunstalls kostpris</u>
Låseenhed (700 x ■■■■ kr.)	■■■■■ kr.	■■■■■ kr.
Flytning (80 x ■■■■ kr.)	■■■■■ kr.	■■■■■ kr.
Batteriskift (1000 x ■■■■ kr.)	■■■■■ kr.	■■■■■ kr.
Serviceaftale (4 år x ■■■■ kr.)	■■■■■ kr.	■■■■■ kr.
Total	■■■■■ kr.	■■■■■ kr.

Tunstall har opgjort det mistede dækningsbidrag således:

Salgspris	■■■■■ kr.
<u>Kostpris</u>	■■■■■ kr.
Mistet dækningsbidrag	615.666,50 kr.

Tunstall har oplyst, at den samlede tilbudspris er beregnet på baggrund af Herlev Kommunes estimerede enheder, som er anført i kommunens evalueringsnotat og tilbudsliste, og på baggrund af de af Tunstall tilbudte enhedspriser.

Tunstall har opgjort sit krav i påstand 9 om *negativ kontraktsinteresse* således:

”Tilbudsskrivning, aktindsigt og klagesag:

Sælger	(■ timer x ■ kr.)	■ kr.
Backoffice	(■ timer x ■ kr.)	■ kr.
Salgschef	(■ timer x ■ kr.)	■ kr.
Total		59.500 kr.”

Herlev Kommune har størrelsesmæssigt bestridt samtlige poster i Tunstalls opgørelse af påstand 8 og 9 og gjort gældende, at tabet er udokumenteret.

Ad ansvarsgrundlaget:

Ved kendelsen af 6. februar 2017 konstaterede klagenævnet, at Herlev Kommune (herefter kommunen) under udbuddet havde overtrådt udbudsreglerne således:

”Ad påstand 4a:

Herlev Kommune har handlet i strid med udbudsdirektivets principper om ligebehandling, ikke-forskelsbehandling og gennemsigtighed ved at behandle Tunstalls tilbud som ukonditionsmæssigt”.

”Ad påstand 5:

Herlev Kommune har handlet i strid med lov om Klagenævnet for Udbud (tidligere lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.) § 2, stk. 1, nr. 2, og udbudsdirektivets artikel 41 ved ikke at orientere Tunstall om Herlev Kommunes beslutning om at tildele kontrakt til Bekey A/S”.

”Påstand 6:

Herlev Kommunes beslutning af 16. november 2015 om at indgå kontrakt med Bekey A/S annulleres”.

Tunstall har gjort gældende, at kommunen ved de pågældende overtrædelser handlede på en sådan måde, at kommunen efter de almindelige erstatningsregler er erstatningsansvarlig over for Tunstall, der som tilbudsgiver havde afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud uden at blive tildelt kontrakten.

Kommunen har ikke bestridt, at de pågældende overtrædelser af udbudsreglerne indebærer, at der efter de almindelige erstatningsregler er det fornødne ansvarsgrundlag.

Ad årsagssammenhæng:

Tunstall har ad påstand 8 om *positiv opfyldelsesinteresse* gjort gældende, at Tunstall ville have fået kontrakten, såfremt kommunen havde overholdt udbudsreglerne. Tunstall tilbød den laveste pris, og pris vægtede 60 % ved evalueringen. Tunstalls tilbud indeholdt ligeledes en bedre løsning, set i forhold til kommunens ønsker til batteri og batteriskifte end den vindende tilbudsgiver, Bekey A/S' (herefter Bekeys), løsning. Kommunen har ikke godtgjort, at Bekeys tilbud var bedre end Tunstalls tilbud i forhold til kvalitet og service.

I forbindelse med erstatningssagen foretog kommunen en fiktiv evaluering af Tunstalls tilbud og sammenlignede denne med tilbuddet fra Bekey. Kommunen undlod ved denne evaluering at evaluere Tunstalls tilbud for så vidt angår kvalitet og brugervenlighed med den begrundelse, at Tunstall ikke i deres tilbud havde oplyst reaktionstid og heller ikke havde anført to kunder til brug for test af låsesystemet. Klagenævnet fastslog i kendelsen af 6. februar 2017, at kommunen ikke var berettiget til at behandle Tunstalls tilbud som ukonditionsmæssigt. Kommunen var derfor forpligtet til at foretage en fuld evaluering af Tunstalls tilbud, herunder af kvalitet og brugervenlighed.

Baggrunden for, at Tunstall ikke havde angivet to kunder i tilbudsmaterialet, var, at kommunen ikke havde anført krav herom i kravspecifikationen. Det var derimod angivet som et krav i udbudsbetingelserne i forbindelse med tildelingskriterierne. Tunstalls undladelse af angivelsen skyldtes, at udbudsmaterialet ikke gav et enkelt og klart overblik over kommunens ønsker og mindstekrav til tilbuddene. Tunstall meddelte efterfølgende på kommunens anmodning oplysning om to kunder, som kommunen kunne udføre testen hos. Kommunen var berettiget og også forpligtet til at anmode herom grundet uklarhederne i udbudsmaterialet. Tunstalls tilbud blev ikke ændret eller forbedret i strid med de udbudsretlige regler ved oplysningerne om de to kunder. Det var derfor ikke i strid med udbudsreglerne at inddrage de præciserende oplysninger i evalueringen af Tunstalls tilbud.

Udbudsmaterialet udelukkede ikke, at tilbudsgivernes løsning kunne testes på anden måde. Oplysningen om, hvor testen ville kunne gennemføres, indgik ikke som et konkurrenceparameter. Det fremgik heller ikke af udbudsmaterialet, at tilbudsgivernes kunder skulle oplyses som referencer, ligesom det heller ikke fremgik som et krav, at tilbuddet skulle indeholde oplysning om reaktionstiden for låsesystemet.

Kommunen skulle have afvist tilbuddet fra Bekey som ukonditionsmæssigt, idet Bekey var inhabil. Hvis kommunen havde afvist Bekeys tilbud, ville kommunen have indgået kontrakt med Tunstall, som den eneste tilbageværende tilbudsgiver.

Tunstall tilbød en bedre løsning i forhold til underkriteriet kvalitet end den løsning Bekey tilbød. Tunstalls løsning med genopladelige batterier ville som udgangspunkt ikke kræve en genopladning i kontraktperioden, og såfremt en genopladning alligevel ville være nødvendig, ville kommunen kunne indkøbe et nyt genopladeligt batteri og undlade at genoplade det gamle batteri. Kommunen kunne også omkostningsfrit vælge at lade Tunstall foretage et batteriskifte. En løsning med AA-batterier ville medføre, at batterierne i samtlige låse i kontraktperioden skulle skiftes. Tunstalls løsning med genopladelige batterier ville derfor være mere fordelagtigt end en løsning med AA-batterier henset til kommunens arbejde med udskiftning af batterierne. Derudover havde Bekey i sit tilbud angivet en reaktionstid på 4-5 sekunder, mens Tunstall havde en reaktionstid på 2-4 sekunder. Tunstalls tilbud var derfor tilsvarende mere fordelagtigt for så vidt angår låsesystemets reaktionstid.

Tunstall har bestridt, at kommunen kunne eller ville have annulleret udbuddet, såfremt kommunen havde været opmærksom på, at den var forpligtet til at acceptere løsningen med genopladelige batterier. Det ville have været usagligt og udtryk for uforsvarlig økonomisk forvaltning, såfremt kommunen havde valgt at annullere udbuddet for at præcisere, at kun løsningen med traditionelle AA-batterier ville være blevet accepteret. Dette bestyrkes af, at kommunen i udbudsprocessen valgte at ændre kravet til batterier, således at kravet om AA-batterier ikke længere var ufravigeligt.

Kommunen har gjort gældende, at de konstaterede overtrædelser af udbudsreglerne ikke indebærer, at kommunen efter de almindelige erstatningsreg-

ler er erstatningsansvarlig over for Tunstall, da der ikke foreligger den fornødne årsagssammenhæng.

Kommunen har imidlertid ikke bestridt, at der på baggrund af klagenævnets kendelse af 6. februar 2017 foreligger det fornødne ansvarsgrundlag. Kommunen har vedrørende påstand 8 gjort gældende, at Tunstall ikke har løftet bevisbyrden for, at Tunstall ville have fået den udbudte kontrakt, såfremt kommunen ikke havde overtrådt udbudsreglerne. Tunstall afgav ikke det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og Tunstall ville derfor ikke have fået den udbudte kontrakt. Kommunen foretog ikke under evalueringsprocessen en evaluering af Tunstalls tilbud, idet tilbuddet var ukonditionsmæssigt. Kommunen har bestridt, at tilbuddet fra Bekey var ukonditionsmæssigt, samt bestridt, at Bekey skulle have været inhabil.

Tunstalls tilbud indeholdt ikke oplysninger om reaktionstiden for, hvor hurtigt Tunstalls elektroniske lås ville åbne fra tidspunktet, hvor en medarbejder placerede sin enhed på nøglesystemets aflæser. Det fremgik således ikke af Tunstalls tilbud, hvorvidt mindstekravet om, at reaktionstiden maksimalt måtte være 8 sekunder, var opfyldt. Kommunen kunne derved ikke vurdere Tunstalls tilbud på baggrund af underkriteriet ”kvalitet”.

Tunstall havde endvidere undladt at angive to kunder, hos hvem kommunen kunne teste låsesystemets reaktionstid, og kommunen kunne derfor ikke kontrollere brugervenligheden af Tunstalls låsesystem. Den omstændighed, at Tunstall valgte at udforme sit tilbud uden at tage hensyn til udbudsbetingelserne, men alene ud fra kravspecifikationen, var Tunstalls ansvar og risiko.

Efter tilbudsfristen sendte Tunstall den 4. november 2015 de manglende oplysninger til kommunen. I overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet skulle kommunen evaluere Tunstalls tilbud på baggrund af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for tilbudsfristens udløb. Kommunen måtte ikke inddrage oplysninger i forbindelse med evalueringen, som var modtaget efter tilbudsfristens udløb.

Låsesystemets reaktionstid var et konkurrenceparameter for underkriteriet kvalitet, ligesom det var et konkurrenceparameter for både underkriteriet kvalitet og delkriteriet brugervenlighed, at kommunen kunne teste reaktionstiden hos tilbudsgivernes kunder. Oplysninger vedrørende disse kriterier

havde derfor betydning for resultatet af evalueringen af tilbuddene, hvorfor kommunen ikke lovligt og i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet kunne indhente sådanne præciserende oplysninger efter tilbudsfristen. Det fremgik i øvrigt af udbudsbetingelserne, at reaktionstiden i forbindelse med åbningen af låsen var et væsentligt kriterium. På baggrund af det anførte, ville Tunstall ved en evaluering af tilbuddet blive tildelt 0 point for underkriteriet ”kvalitet” og 0 point for delkriteriet ”brugervenlighed”.

Det forhold, at udbudsmaterialet ikke udelukkede andre testmåder end en test udført hos tilbudsgivernes kunder, ændrer ikke på, at Tunstall i sit tilbud undlod at angive oplysninger om, hvorledes kommunen kunne teste Tunstalls låsesystem.

Kommunen har endvidere gjort gældende, at udbuddet ville være blevet annulleret, såfremt Tunstall havde afgivet det økonomiske mest fordelagtige tilbud. Det var af afgørende betydning for kommunen at få leveret et elektronisk låsesystem med almindelige batterier og ikke genopladelige batterier, som Tunstall havde tilbudt. Hjemmeplejen, som skulle være bruger af systemet, havde ikke tilstrækkelige administrative ressourcer til at varetage genopladning af disse batterier, samt pladsen hertil. Såfremt Herlev Kommune på udbudstidspunktet havde vidst, at formuleringen ”eller batterier der er sammenlignelige med AA standarden og kravene hertil” også indeholdt genopladelige batterier, ville kommunen have annulleret udbuddet og genudbudt kontrakten med en revideret kravspecifikation. Såfremt kommunen havde annulleret udbuddet med henblik på genudbud, ville dette ikke have været i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet.

Ad erstatningens opgørelse:

Ad påstand 8

Tunstall har gjort gældende, at der foreligger dokumentation for det opgjorte mistede dækningsbidrag i form af en revisorerklæring.

Der er høje faste omkostninger til udvikling af produkter i branchen, hvorfor det er vigtigt at have mange kunder for at dække disse omkostninger. Idet de variable omkostninger imidlertid er lave, vil det i praksis være omkostningsfrit at kopiere og udrulle software hos flere kunder, når software til låse og adgangsgivende enheder er udviklet. Tilsvarende gør sig gælden-

de i forhold til de elektroniske låse, som Tunstall har udviklet, da produktionsomkostningerne er lave sammenholdt med udviklingsomkostningerne. Navnlige i forhold til serviceaftalen, afholder Tunstall som udgangspunkt ikke omkostninger til indkøb af produkter eller services.

Kommunen ville blive koblet på et eksisterende service setup, hvor omkostningerne ikke ville blive påvirket af, at en ekstra kunde blev tilføjet. Tunstall beregnede skønsmæssigt en ekstraomkostning på 10.000 kr. i forbindelse med oprettelse af kommunen som servicekunde. Denne ekstraomkostning kunne henføres til udskiftning af defekt udstyr samt transportomkostninger i den forbindelse og overarbejde.

Tunstall opgjorde alene tabet på baggrund af den udbudte kontrakts længde, og det af kommunen angivne forventede behov på 700 låseenheder. Det kan ikke tillægges betydning ved erstatningsopgørelsen, at kommunen efterfølgende nedjusterede forventningerne til sit behov.

Kommunen har bestridt Tunstalls tabsopgørelse, idet Tunstall ikke har fremlagt dokumentation for det opgjorte dækningsbidrag herunder oplysninger om forholdet mellem kostpris og tilbudspris.

En dækningsgrad på 26 % er ikke realistisk set i forhold til den hårde konkurrence, der er mellem tilbudsgiverne, og som generelt hersker på markedet for elektroniske låsesystemer. Dette understøttes af den omstændighed, at Tunstalls og Bekeys tilbudspriser lå tæt.

Det fremgik af udbudsbetingelserne, at kommunen forventede at indkøbe 400 låseenheder straks efter kontraktstart, og herefter 200-300 låseenheder i den resterende kontraktperiode. Realiteten var, at kommunen i perioden 1. december 2015 til 1. marts 2017 alene købte 340 låseender. Derudover er det kommunens forventning at indkøbe maksimum 100 låseenheder i den resterende kontraktperiode. Det fulgte af udbudsbetingelserne, at det var et minimumskrav, at låseenhederne kunne demonteres og flyttes til en anden bolig, da hjemmeplejen genbruger låseenhederne. Indkøb af nye låseenheder, udover de allerede indkøbte 340, ville derved først blive relevant i tilfælde af tilflytning af nye plejekrævende borgere til kommunen, og hvor der ikke er tidligere indkøbte låseenheder tilgængelige. Det er derfor kommunens vurdering, at der i den resterende kontraktperiode ikke er behov for en fordobling af den eksisterende beholdning af låseenheder. Tunstalls

tabsopgørelse skal derfor beregnes på baggrund af maksimalt 440 låseenheder. Antallet af flytninger skal reduceres proportionalt hermed. Tunstalls kostpris for 440 låseenheder udgør derfor [REDACTED] kr., ligesom der alene skal medregnes 50 flytninger, og ikke 80 flytninger som medtaget i Tunstalls tabsopgørelse.

På denne baggrund skal Tunstalls erstatningskrav opgøres som følgende:

”Salgspris	[REDACTED]	kr.
<u>Kostpris</u>	[REDACTED]	kr.
Mistet dækningsbidrag	[REDACTED]	kr.”

Det fremgik af Tunstalls revisorerklæring, at der ved beregningen af dækningsbidraget blev taget udgangspunkt i fakturaer fra ikke-udbudte kontrakter. Der er stor forskel på dækningsbidraget i tilfælde, hvor det drejer sig om udbudte og ikke-udbudte kontrakter. I de tilfælde, hvor kontrakten har været i udbud og dermed været konkurrenceudsat, er dækningsbidraget generelt lavere. Tunstalls dækningsbidrag baseret på ikke-udbudte kontrakter kan derfor ikke sammenlignes med dækningsbidrag ved kontrakter, der har været konkurrenceudsat.

På baggrund af det anførte har kommunen gjort gældende, at erstatningskravet skal fastsættes til et skønsmæssigt lavere beløb, såfremt klagenævnet skulle finde, at Tunstall har krav på positiv opfyldelsesinteresse.

Ad påstand 9

Tunstall har gjort gældende, at virksomheden har krav på at få dækket sit tab for de forgæves afholdte udgifter i forbindelse med, at Tunstall afgav tilbud, og at virksomheden således har krav på erstatning, der svarer til negativ kontraktinteresse. Tunstall havde ikke afgivet tilbud, såfremt virksomheden vidste, at kommunen ville afvise tilbuddet som ukonditionsmæssigt.

Kommunen har gjort gældende, at Tunstall ikke har krav på erstatning svarende til negativ kontraktinteresse.

Størstedelen af Tunstalls tilbudsmateriale var standardmateriale, der ikke var redigeret i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet på kommunens ud-

bud. Tunstall brugte derfor ikke mange ressourcer på at udarbejde tilbuddet. Kommunen har på den baggrund gjort gældende, at de opgjorte omkostninger, der opstod i forbindelse med, at Tunstall afgav tilbud, er fastsat for højt.

Kommunen har yderligere gjort gældende, at der ikke ud fra Tunstalls opgørelse fremgår, hvilke opgaver ”sælger”, ”backoffice” og ”salgschef” dækker over. Dertil er Tunstalls anførte tidsforbrug udokumenteret og ubegrundet.

Klagenævnet udtaler:

Ad erstatningsgrundlaget:

Herlev Kommune har ved overtrædelserne af udbudsreglerne, som klagenævnet har konstateret ved kendelsen af 6. februar 2017, handlet på en sådan måde, at kommunen er erstatningsansvarlig overfor Tunstall.

Ad erstatningskravet:

Ad påstand 8

Ved klagenævnets kendelse af 6. februar 2017 blev det konstateret, at tilbuddet fra Tunstall ikke var ukonditionsmæssigt, og kommunens beslutning om at tildele kontrakten til Bekey blev annulleret.

Tunstall har krævet erstatning i form af positiv opfyldelsesinteresse. Efter klagenævnets praksis er det en betingelse for en sådan erstatning, at det er bevist, at den forbigåede tilbudsgiver ville have fået kontrakten, hvis ordregiveren ikke havde overtrådt udbudsreglerne.

Tunstall har nedlagt påstand om, at tilbuddet fra Bekey skulle være afvist som ukonditionsmæssigt, men klagenævnet tog ikke stilling til denne påstand under henvisning til § 10, stk. 2, i lov om Klagenævnet for Udbud. Selv om Tunstall var den eneste tilbudsgiver, der havde afgivet et konditionsmæssigt tilbud, var kommunen ikke forpligtet til at indgå kontrakt med Tunstall. En ordregiver har således ingen kontraheringspligt med den eneste tilbageværende konditionsmæssige tilbudsgiver, jf. kendelsen af 19. januar 2017, Holmrís & Flexform A/S mod Holbæk Kommune.

Der må dog i sådanne tilfælde normalt være en formodning for, at den eneste tilbageværende tilbudsgiver vil få tildelt kontrakt, men det er en formodning, som ordregiveren kan tilbagevise. Kommunen skal herved kunne sandsynliggøre, at den, hvis Tunstall havde været den eneste tilbageværende tilbudsgiver, ville have annulleret udbuddet med henblik på genudbud for derved at sikre en effektiv konkurrence.

Kommunen har blandt andet gjort gældende, at den ville have annulleret udbuddet, hvis Tunstall havde været den eneste tilbudsgiver, fordi tilbuddet fra Tunstall indeholdt genopladelige batterier til låsesystemerne. Det var af afgørende betydning for kommunen at få leveret et låsesystem med almindelige batterier, og ikke genopladelige batterier. Baggrunden herfor var, at hjemmeplejen, som skulle betjene de elektroniske låsesystemer, ikke havde tilstrækkelige ressourcer og plads til at varetage opladningen af de genopladelige batterier. Kommunen har endvidere henvist til, at hvis kommunen havde vidst, at formuleringen ”eller batterier der er sammenlignelige med AA standarden og kravene hertil” også indeholdt genopladelige batterier, ville kommunen have annulleret udbuddet, og genudbudt kontrakten med en revideret kravspecifikation med den fornødne klarhed.

Klagenævnet finder, at der er overvejende sandsynligt, at kommunen ville have annulleret udbuddet, hvis Tunstalls tilbud ved en fuld evaluering var blevet udpeget som det vindende tilbud. Klagenævnet har navnlig lagt vægt på, at kommunen i udbudsprocessen udviste tvivl om anvendeligheden af de genopladelige batterier, og i første omgang afviste tilbuddet fra Tunstall med begrundelse om at de tilbudte genopladelige batterier ikke levede op til kommunens krav. Det må dermed i fornødent omfang anses for godtgjort, at kommunen ikke ville have indgået kontrakt på grundlag af et tilbud, der som Tunstalls var baseret på en løsning med genopladelige batterier. Allerede som følge heraf, har Tunstall ikke krav på erstatning i form af positiv opfyldelsesinteresse.

Tunstall har i øvrigt heller ikke sandsynliggjort, at virksomhedens tilbud ville have været det økonomisk mest fordelagtigt, og at Tunstall dermed ville være blevet tildelt kontrakten.

Klagenævnet tager derfor ikke påstand 8 til følge.

Ad påstand 9

Tunstall har subsidiært krævet erstatning i form af negativ kontraktinteresse.

Afgørende for, om kommunen skal godtgøre Tunstall virksomhedens tab, er om Tunstall på tidspunktet for udarbejdelsen af tilbuddet var eller burde være bekendt med kommunens overtrædelser. Der er ikke grundlag for at antage, at Tunstall var bekendt med overtrædelserne forinden tilbudsafgivelsen, idet kravet formuleret som ”eller batterier der er sammenlignelige med AA standarden og kravene hertil” var uklart. Dermed foreligger der den fornødne årsagsforbindelse mellem kommunens overtrædelser og Tunstalls tab i form af afholdte udgifter til udarbejdelse af tilbuddet.

Tunstall har opgjort omkostningerne ved udarbejdelsen af ”tilbudsskrivning, aktindsigt og klagesag” til 59.500 kr. Omkostninger forbundet med Tunstalls anmodning om aktindsigt og indgivelse af klage til klagenævnet er ikke omfattet af kommunens erstatningsansvar ved overtrædelse af udbudsreglerne. Derudover er der ikke tilstrækkelig dokumentation for de anvendte timesatser eller for det opgjorte timeforbrug. Med disse bemærkninger fastsættes erstatningen skønsmæssigt til 30.000 kr.

Klagenævnet tager herefter påstand 9 til følge for et beløb på 30.000 kr.

Herefter bestemmes:

Herlev Kommune, skal til Tunstall A/S betale 30.000 kr. med procesrente fra 24. februar 2017.

Herlev Kommune skal i yderligere sagsomkostninger til Tunstall A/S betale 10.000 kr.

Beløbene skal betales inden 8 uger efter, at denne afgørelse er meddelt parterne.

Herlev Kommunes indbringelse af denne kendelse for domstolene inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt parterne, har opsættende virkning, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 8, stk. 1.

Niels Feilberg Jørgensen

Genpartens rigtighed bekræftes.

Jeanne Schou
specialkonsulent